

[Indenrigsministeren]

men det fremgår ikke direkte af noget ændringsforslag.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Hr. Camre spurgte til affaldsafgiften og dens anvendelse. Jeg kan kun svare, at miljøministeren har sendt et svar til miljøudvalget den 8. december. Jeg ved, at miljøministeren derudover naturligvis er parat til at komme i samråd til en yderligere diskussion.

Jeg kan ikke her sige andet, end at de 55 mill. kr. vil blive anvendt inden for det område, som også blev drøftet i generelle vendinger, da jeg var til samråd i miljøudvalget sammen med miljøministeren, så jeg kan ikke se, der er nogen problemer overhovedet på det område.

Hr. Camre spørger også, hvorfor man skar bevillingen til Storebæltsselskabet ned fra de 400 til de 150 mill. kr. Det mener jeg der er en ganske god forklaring på. Hr. Camre ved, at finanslovforslaget bliver udarbejdet allerede kort efter, at bøgen springer ud. Det går i trykken omkring 1. juni. På det tidspunkt forventede vi faktisk, at der var mulighed for at få Storebæltsselskabet etableret allerede midt på sommeren. Det lykkedes som bekendt ikke, og det skete først for ca. 1 måneds tid siden. Den forsinkelse har naturligvis medført, at der ikke er brug for at indbetale 400 mill. kr. i 1987.

Hvad angår arbejdstidsnedsættelsen, især hvad angår de deltidsansatte, vil jeg gerne sige til hr. Camre, at det ikke ligefrem er nødvendigt at finde flest mulige eksempler frem. Jeg citerede jo netop en passus i cirkulæret om compensation herfor, hvor der ikke er nogen tvivl om, hvordan det skal være, men hvor det også er ganske klart, at vi jo ikke lever i et statisk system i året 1987. Der kan godt ske begrænsninger af arbejdstiden med andre begrundelser og, som det er nævnt i cirkulæret, bl.a. af bevillingsmæssige årsager. Her er så mit gensvar, at der ikke i finansloven er en bevillingsmæssig årsag, men der kan da være andre årsager.

Hvis vi eksempelvis tager Rigshospitalet, hvor problemerne nu er bragt på plads, besvarede jeg et spørgsmål for nylig i Folketingets spørgetid, hvor jeg gjorde opmærksom på, at også patientgrundlaget på Rigshospitalet spiller en rolle, og sådan vil der være for-

skellige omstændigheder i de respektive institutioner.

Jeg ved ikke, om vi skal videreføre diskussionen om tobakken. Der er kun det at sige til det, at reglerne vil blive, som det fastlægges i det lovforslag, der bliver vedtaget i Folketinget. Og bliver det vedtaget – hvad det sandsynligvis gør – således at der ikke bliver tilladt rygning på en række offentlige kontorer, vil det naturligvis bidrage til at reducere forbruget af tobak og have indflydelse på budgettet.

Det var vist svar på de konkrete spørgsmål, hr. Camre stillede.

Så et par bemærkninger til hr. Jes Lunde. Jeg hygger mig sådan ved hr. Jes Lundes fortolkninger af modelberegningerne. Hr. Jes Lunde har flere gange i dag benyttet anledningen til at sige, bl.a. til hr. Collet, at nu kan det jo ikke nytte noget, at man altid, hvis beregningerne er positive, bruger dem; men hvis de for en gangs skyld er negative, så tror man ikke på dem. Det er jo lige den groft, som hr. Jes Lunde selv faldt i for et øjeblik siden, da han sagde, at den alternative beregning, som vi har foretaget af SFs økonomiske politik, var fusk. Det synes jeg er et groft udtryk.

For det første er det groft at anvende det om en almindelig modelberegning. For det andet var det, der var tale om her, jo at sige, at nogle af SFs egne forudsætninger ikke holder, og derfor foretager vi også en modelberegning for det, som vi tror er det sandsynlige i forbindelse med SFs almindelige økonomiske politik. En af de væsentlige faktorer her var og er jo netop, at vi mener, at med alle de ønsker, SF har, kan man ikke holde væksten i de offentlige udgifter på 2 pct. Vi tror, det bliver 5-5½ pct., og det er det, vi har indregnet.

Når vi så ser på SFs ændringsforslag til finansloven for 1987, bliver vi da meget klart bekræftet i, at vi har ret i vores antagelser om, at SFs forslag medfører en realvækst i de offentlige udgifter på 5-5½ pct.

Men sådan er altså modelberegninger. Der er også nogle, der kommer til at gå Socialistisk Folkeparti imod. Jeg synes, det er vigtigt, hvis vi efterhånden får en mere udramatisk debat om den slags ting og ikke tror, at alt, hvad der fremkommer, kan bruges bare i ens egen argumentation. Det er en rettesnor, en tendens, som her bliver aflæst. Men der er